

Theocratisch leven en tijden van Theodore Jaracz

Gedurende bijna 36 jaar was Theodore (Ted) Jaracz een van de machtigste leden van het Besturende Lichaam van Jehovah's Getuigen totdat hij op woensdag 9 juni 2010 op 85-jarige leeftijd stierf.

Er is weinig bekend over de jeugd van deze man. In 1991 werd mij door een medewerker van de Schrijversafdeling verteld dat Ted Jaracz werd opgevoed door drie jonge tantes. Mijn informant wist niet waar, maar onlangs is op internet gesuggereerd dat hij in het zuiden van Illinois is opgegroeid. De Memorial-brochure gewijd aan het leven van Theodore Jaracz, en flauwgevallen voordat zijn begrafenisdienst begon in Brooklyn, New York, verklaarde dat hij werd geboren in Pike County, Kentucky. Anders dan zijn vrouw, werd gezegd dat Jaracz werd overleefd door een zuster en neven en nichten. Het was nieuws voor me dat hij een zuster had die nog leefde. Ik wou dat ik haar kon vinden en ga zitten en praat over haar enigma van een broer.

Waarom zou ik meer over deze man willen weten? Wat deed hij om nader onderzoek te verdienen? Het feit is dat Ted Jaracz direct verantwoordelijk was voor een onnoemelijke en onmetelijke hoeveelheid verdriet of erger aan een onschatbaar, maar zeker enorm aantal mensen tijdens zijn regeerperiode als lid van de GB, zo niet eerder. Zijn standvastige en niet-aflatende greep op bepaalde Watch Tower-denkbekenden of -opvattingen die hij beweerde werden uit de Schrift gehaald, resulteerde in schade aan te veel volgelingen en voor het dwingen van talloze Getuigen om hun religie in de steek te laten, en voor sommigen zelfs om hun geloof in God op te geven.

De volgende informatie over Ted Jaracz is gebaseerd op gebeurtenissen die ik persoonlijk heb waargenomen en meegemaakt of waarover ik heb gehoord uit de mond van geloofwaardige informanten. Sommige persoonlijke accounts heb ik jarenlang voor mezelf gehouden op verzoek van mensen die niet door Jaracz als bron van gevoelige informatie geïdentificeerd wilden worden en vervolgens werden uitgesloten. Hij had zeker de macht om een onderzoek naar lekken te gelasten, zoals hij in 2001 deed toen hij een Betheliet van de Amerikaanse afdeling naar de Britse tak stuurde om op lekken te jagen op een tijdstip waarop sommigen in die tak vertrouwelijk materiaal naar 'afvalligen' stuurden.

Een kroniek van diverse evenementen

In 1945 woonde Ted Jaracz, op 20-jarige leeftijd, de zevende klas van het Bijbelcollege van de Wachttorens, Gilead, in South Lansing, New York. Lorraine Wallen (getrouwde naam) was een van zijn klasgenoten. Nadat hij de vijf maanden durende studie had afgerond, werd Lorraine naar de Filippijnen gestuurd. Jaracz werd als kringopziener naar Cleveland, Ohio gestuurd. Enige tijd vóór 1951, toen hij in het circuit werkte, ontmoette hij een aantrekkelijke Canadese getuige, een schoonheidsspecialiste van beroep, Melita Lasko, op een congres in de Verenigde Staten. (Lorraine trouwde uiteindelijk met Robert (Bob) Wallen ergens na 1959. Dit was toen mijn man, Joe, Bethel verliet om met mij te trouwen, nadat hij daar drie jaar was geweest, en op dat moment Bob, een oud lid van de Bethelfamilie in Brooklyn, was nog niet getrouwd en vele jaren later zou Bob Wallen de uitvoerend secretaris van Ted Jaracz worden;

In 1951 werd Jaracz naar de Australische afdeling gestuurd om de bijkantooropziener te worden, en Lorraine Wallen vertelde me dat hij de jongste man was die zo'n belangrijke positie bekleedde. Kort nadat Jaracz naar Australië was verscheept, smeekte Melita volgens familie voor hem en besloot naar Australië te vliegen om hem te achtervolgen. Ze werd gewaarschuwd dat ze veel problemen kon krijgen om een man te achtervolgen zoals ze deed, maar ze deed het hoe dan ook en uiteindelijk kreeg ze haar man en trouwde met hem in 1956 zodra hij weer terug was in de Verenigde Staten. Zijn verwijdering als bijkantoor-opziener in Australië, vertroebeld door geheimhouding, vond plaats na slechts vijf jaar in die speciale opdracht. Zes maanden later werkten de Jaracz's in het circuit in

Californië. Toen ergens in de vroege jaren 1960, werd Ted Jaracz de districtsofzieder voor de hele staat Californië.

Volgens rapporten, rond 1968, ondervroeg Jaracz in Californië veel van degenen die beweerden van de gezalfden te zijn, met de vraag: "Hoe weet u wanneer God u roept om van deze groep te zijn?" "Hoe voelt het om te zijn van deze groep?" geroepen? "Eén" gezalfde "Getuige vertelde me dat hij antwoordde:" Als u gezalfd was, zou u het niet hoeven vragen. "De kringofzieder met de naam Wetzler, een getuige van het gesprek, merkte naderhand op dat Jaracz blijkbaar wilde deelnemen.

In en rond 1969-70 zou Jaracz naar Arizona zijn overgebracht om districtsofzieder te zijn, en tegen 1971 deed hij zelfs in het licht van de lering van het Wachttorengenootschap dat in 1935 de deur naar de hemel gesloten was omdat het aantal gezalfden dat door God was vervuld, hoewel de Getuigen geloofden dat er van tijd tot tijd vervanging nodig zou zijn als iemand zou wegvallen. Maar het klonk niet alsof Jaracz werd uitgekozen om onmiddellijk de laarzen te vullen van iemand die in 1968 was weggevallen omdat hij pas drie jaar later, nadat hij vragen begon te stellen, begon deel te nemen.

De Watchtower van 1 januari 1977 stelde:

Om tegemoet te komen aan verdere uitbreidingsvereisten, werd in 1971 het aantal "oudere mannen" dat dienst doet als het Besturende Lichaam van Jehovah's Getuigen van zeven (de directeuren van de Wachttorenenvereniging) verhoogd naar een totaal van elf leden. Verdere uitbreiding, tot achttien leden, vond eind 1974 plaats. "... En het was tijdens het volgende jaar, 1975, dat een van de belangrijkste organisatorische aanpassingen in de 100-jarige geschiedenis van de hedendaagse getuigen van Jehovah in overweging werd genomen. Na besprekingen die gedurende het grootste deel van dat jaar werden voortgezet, werd de reorganisatie goedgekeurd op 4 december 1975 met eenparigheid van stemmen van de zeventien leden van het Besturende Lichaam . Het werd operationeel vanaf 1 januari 1976. "

Jaracz's beslissing om deel te nemen kwam op het juiste moment, nietwaar, want rond het jaar 1974 werd hem gevraagd om deel uit te maken van de Bethelfamilie, met een uitnodiging eind 1974 om lid te worden van het Besturende Lichaam . En om lid te zijn van het Besturende Lichaam , zou men "gezalfd" moeten zijn.

Het zou me niet verbazen te ontdekken dat Ted Jaracz door zijn persoonlijke vriend Nathan Knorr vóór 1971 werd verteld dat in 1971 het aantal GB zou worden verhoogd, hoewel Jaracz pas in 1974 lid werd, maar hij had hoop en was zichzelf aan het voorbereiden, voor het geval hij zou worden uitgenodigd; daarom beweerde hij de roep naar het hemelse koninkrijk te hebben gehoord en begon hij de emblemen te gebruiken.

Dit is geen onwetende gok, omdat een senior staf schrijver mij vertelde dat het Knorr was die verantwoordelijk was voor het uitnodigen van een sluwe en fanatieke Jaracz naar Bethel met de bedoeling hem uit te nodigen om een van de GB te zijn om zelfs met de "regisseurs" te geraken "Om hem van zijn" troon "te verwijderen. Knorr wist tenslotte wat Jaracz deed in de Australische afdeling waardoor hij werd verwijderd en wist heel goed waar hij toe in staat was.

Jaracz werd eind 1974 lid en tegen de tijd dat januari 1976 rondrolde, was hij waarschijnlijk verantwoordelijk voor veel van de "... belangrijkste organisatorische aanpassingen in de 100-jarige geschiedenis van de hedendaagse getuigen van Jehovah ..." die gaf hem bevoegdheden die een man als hij alleen maar kon dromen van het hebben, vooral toen hij werd geïnstalleerd in twee van de machtigste Comités van het Besturende Lichaam , Dienst en Onderwijs, waar genomen beslissingen het leven van miljoenen mensen zouden beïnvloeden.

Het is geen wonder dat een voormalig JW, een kennis van Jaracz uit Californië, zei dat Ted Jaracz een 'bedrieger' was.

Met betrekking tot de onbekende reden waarom Jaracz werd verwijderd als bijkantoor-opziener in Australië, één keer in Bethel in Brooklyn, werd een Betheliet afgeluisterd door een hooggeplaatst lid van de Bethelfamilie te vertellen dat Ted ervoor zou zorgen dat hij dingen niet verprutste nogmaals, verwijzend naar zijn problemen in Australië.

Twee kanten aan de man

Voormalig JW en oud-ouderling, Frank Kavelin, hebben onlangs geschreven: Barbara Anderson beschreef Ted Jaracz als 'vriendelijk en aardig voor buitenstaanders in de gemeenten', maar 'bedoel als iedereen eruit' bij de gemiddelde Bethelitische arbeider, soms lijkt het op twee verschillende mensen in één instantie. "Ik denk dat dat een eerlijke beoordeling is op basis van wat ik in de loop van de jaren heb waargenomen. Terwijl ik een voorwerp van zijn genegenheid was, kon ik de angst van hem zien die aanwezig was in veel van zijn medewerkers op Bethel. "

Bijna elf jaar lang heb ik in de buurt van Ted Jaracz gewoond en gewerkt. Door de jaren heen merkte ik dat hij van zijn vrouw leek te houden; leek vooral dol te zijn op bepaalde mensen, zoals zeer goede vrienden van ons uit Texas, die bij een bezoek aan Bethel een uitnodiging voor de maaltijd van de Jaracz zouden ontvangen. Toen Jaracz districtssupervisor was, was dit paar jaar na jaar nauw verbonden met 'Ted en Melita' in het preconventionele werk.

Jaracz leek humorloos, maar sommige Bethelieten waren ooggetuige van het plezier dat hij zijn vrouw de trap op acht verdiepingen had gegeven, elk met behulp van trappen aan de andere uiteinden van het gebouw, van de eetkamer naar hun kamer in het torensgebouw. Het was hun kleine spel in de ochtend, en toen ze bij de deur van hun kamer aankwamen, zouden ze lachen en doorgaan als pasgetrouwen. Dat was een kant van hen die ik nooit heb gezien.

"Ted en Melita" stonden erom bekend behoorlijk actief te zijn in de buitendienst en werden vaak gezien in het straatwerk. Dit was het enige positieve wat ik me kan herinneren dat anderen op Bethel over hen spraken.

We zagen emotie in Jaracz's gezicht en hoorden zijn stem verstoren toen hij een keer bij het ontbijt sprak over de aantallen, in de duizenden, zei hij, van mensen daar in afgelegen delen van de wereld die zich bekeerden tot de religie van Jehovah's Getuigen . Tijdens die aflevering, aan onze eettafel, merkte een jonge Betheliet op: "Ik wist niet dat de man emoties had."

Tijdens één Gilead-afstuderen in de prachtige stadhuishal van Jersey, toonde Jaracz de publiekslides van duizenden mensen in Polen die voor het eerst samenkwamen op een congres. Zijn stem drukte zoveel emotie uit dat het publiek zich ongemakkelijk voelde. We dachten dat hij huilde. Naderhand merkten sommigen op dat hij in dat Poolse publiek geen ziel kende, maar hij was visueel ontroerd ze gewoon te zien op een congres. Door zijn acties was het echter duidelijk dat hij onbewogen en niet-gewaardeerd was van degenen die naar Bethel kwamen om hun diensten aan te bieden, maar werd emotioneel over mensen die hij nooit zou kennen, alleen omdat ze JW's werden.

Op een zondag bezocht Ted Jaracz onze koninkrijkszaal in Brooklyn om een praatje te maken. Hij toonde buitengewone vriendelijkheid aan degenen die ik hem voorstelde, meestal mensen uit eilanden in het Caribisch gebied. Ik was onder de indruk! Toen we na de ontmoeting terug reden naar Bethel, praatten we vriendelijk over het koninkrijkswerk totdat mijn man ons afsloot bij de voordeur van de torens waar we woonden. Toen Jaracz en ik door de voordeur gingen, was zijn

verandering in houding dramatisch. Hij zei me geen goede nacht, maar deed alsof hij me nog nooit in zijn leven had gezien, en negeerde mensen die hem begroetten terwijl hij door de lobby liep.

Andere herinneringen om de intrigerende "twee verschillende mensen in hetzelfde lichaam" te illustreren

In de vier jaar dat ik werd toegewezen aan de afdeling Schrijven, heb ik hem daar nooit gezien. In de tijd dat ik onderzoek deed voor het Proclaimers-boek, kreeg ik pas toegang tot de Filiaalijkerk op de Executive Office-verdieping (waar Ted zijn kantoor had) toen hij de stad uit was omdat de jongeman die bij de receptie zat, bang dat hij in de problemen zou komen en me zou binnenlaten als Ted me daar zag, ook al had ik toestemming van andere hooggeplaatste mannen om in de archiefkamer te zijn. Het was duidelijk dat hij bang was voor de toorn van 'broeder Jaracz'.

Gedurende de laatste twee jaar werkte ik op de afdeling Schrijven, Jaracz's geslotenheid over het probleem van seksueel misbruik van kinderen, psychiatrische therapie en andere onderwerpen brachten angstige, stressvolle dagen met medelevende medewerkers in de afdeling. Een gerespecteerde schrijver, Lee Watters, zei rechtstreeks tegen mij dat Ted Jaracz krankzinnig was. Hij zei: "Let op zijn ogen wanneer hij spreekt, en je zult zien dat hij niet normaal is."

In gesprekken met anderen werd gezegd dat Jaracz "koud berekenend", "onbeschaamd", "bijtende en scherpe tong", "achterbaks" en "sluw" was. Ik hoorde verhalen over de vele keren dat Jaracz zijn schadelijke adviezen op zwakkere stelde GB-leden door zijn krachtige karakter.

In het begin van de jaren 90 zorgde zijn sluwheid ervoor dat hij bijna zijn positie verloor. Het was na de ontbinding van de Sovjet-Unie, die werd gekenmerkt door het feit dat veel van de Sovjet Socialistische Republieken hun onafhankelijkheid verklaarden, dit vond plaats vanaf het begin van 1990 tot het einde van 1991. Nadat de republieken hun onafhankelijkheid hadden opgeëist, besloot de GB dat het was een geschikt moment om een congres in St. Petersburg te houden en Jaracz naar het gebied te sturen om de afspraken te maken. Hij heeft echter in het geheim gezegd dat veel conventies worden gehouden in landen die voorheen onder de controle van de Sovjetunie stonden. Toen dit aan het licht kwam nadat vele conventies daadwerkelijk plaatsvonden buiten medeweten van de rest van de GB, om een zeer boos lichaam te kalmeren, verontschuldigde hij zich met bekentenis en beloofde nooit meer zoiets te doen.

Our subject had so much power that he prevented the appointment of Harry Peloyan to be an "Assistant to the GB" because of Harry's doggedness and determination that no more would molesters hold positions of authority in the organization. Incidentally, Jaracz was so disliked by some members of the GB that the wife of one of them told me her husband, Daniel Sydlik, would not go to a group get-together if Jaracz was there.

Terwijl Dateline in 2001 werd voorbereid, ergens in de nazomer, was een goede vriend van Jaracz (die later de organisatie verliet) met hem gaan dineren. Jaracz was opgewekt en tijdens het gesprek stelde hij de kwestie van het christelijk geweten ter sprake. Hij zei dat alleen de GB kan aangeven wat een christelijk geweten is! Hij was op dit punt niet veranderd sinds de GB in 1978 een alternatieve dienst besprak, toen hij zei: "We zouden een verenigd standpunt moeten hebben over de hele wereld. In deze kwestie moeten we doorslaggevend zijn ... Als we de broeders deze breedtegraad zouden toestaan, zouden we problemen hebben De broeders moeten hun geweten hebben geschoold ." Crisis van het geweten , pagina 139. Dat betekende natuurlijk geweten gemanipuleerd door de GB.

Een ander punt dat Jaracz tijdens de maaltijd maakte, was dit: hij zei dat de GB zich veel langer had voorbereid dan iemand kon raden voor een aanval door afvalligen. Hij zei: "Het stempelen van ons

in de grond brengt Armageddon voort. Wachttore is materieel en als het verdwijnt, kunnen de afvalligen het spirituele niet vernietigen. Hij noemde een artikel in het Wachttore- tijdschrift, geschreven door Fred Franz, vele jaren eerder, over wat er gebeurt wanneer "Ariel" of de organisatie van het Wachttorengenootschap in de grond wordt gestempeld - dat het op Armageddon komt. (Jesaja 29: 7). Jaracz merkte op dat hij door het afvallige stempelen waarvan hij dacht dat het die zomer doorging, zei dat Armageddon was begonnen.

Toen de producent van Dateline medio 2001 contact opnam met de uitkijktoren om een interview te vragen voor het aanstaande programma, legde hij de woordvoerder van Watchtower, JR Brown, uit waar het programma over ging gaan en wie er in zou verschijnen. Begin september heeft een bron bij Watch Tower in het geheim contact opgenomen met een vriend van mij om hem te laten weten dat de serviceafdeling en de juridische afdeling ruzie met me hadden. De service wilde meteen dat ik werd uitgesloten, maar het advies van de juridische afdeling was niet om het te doen. Zou de serviceafdeling alleen handelen zonder orders van bovenaf? Natuurlijk niet! De bestelling kwam van het hoofd van Service, Ted Jaracz, maar Legal had de overhand in die tijd. Echter, zodra WT-leiders op de hoogte waren van de datum waarop het programma uitgezonden zou worden, werd ik inderdaad uitgesloten.

De Watch Tower-bron die met mijn vriend praatte, stuurde een mondelinge boodschap om aan mij te geven, namelijk: "Je wordt in vriendschap gevolgd". Verder drukte de boodschapper heel vriendelijke woorden over mijn karakter uit. Niettemin, als gevolg van de verschrikkelijke gebeurtenissen van 9/11/01, werd het Dateline- programma niet uitgezonden in november 2001 zoals was gepland, maar werd het naar voren geschoven naar een onbepaalde datum. Bijgevolg begon Jaracz zijn campagne om zijn angsten te martelen onder zijn metgezellen dat Armageddon nabij was en de 'afvalligen' moesten worden gestraft.

Een andere insider van Bethel meldde dat in de zomer van 2001 Jaracz en vijf andere GB-leden naar Frankrijk gingen en Jaracz verbaal de duivel uit het filiaalleiderschap sloeg. Ze werden ervan beschuldigd een relatie met Ray Franz te hebben gehad en zouden afvallig kunnen zijn. Hij zei ook dat de Britse vestiging niet blij was met Brooklyn en zij en het leiderschap van de Australische vestiging drongen er op aan Brooklyn te laten reviseren en af te zien van het tweetoetbeleid. Niettemin was het behoud van "Gods organisatie" de tweede keer van Jaracz, de bijbelse leer was de eerste. Er werd ook uitgelegd dat Jaracz persoonlijk gekant was tegen de bedrijfsreorganisatie in 2000 en de toenmalige nieuwe commissieregeling. Wat de reden was voor zijn oppositie, ik heb het nooit gehoord.

Op 18 juli zei dezelfde insider dat het Public Affairs Office werd gesloten vanwege de liberale houding van velen in die afdeling. Dit veroorzaakte een interne geheime confrontatie tussen liberalen en hardliners. De liberalen, van wie sommigen prime-movers in Brooklyn waren, beslisten dat er verandering nodig was boven bloed en kindermishandeling. Beide kwesties werden beoordeeld, maar het uithouden was Jaracz vanwege zijn kijk op bepaalde geschriften. Hij en andere hardliners benadrukten dat verandering niet als van buitenaf kan worden gezien.

Waar stond de juridische afdeling in dit alles? De opzichter van de juridische afdeling, Philip Brumley, was niet geliefd, maar was een pragmaticus, een realist en hij koos voor het sterkste kamp. (Voor wat het waard is, bedacht Brumley de schenkingsregeling.)

De algemene sfeer op Bethel in de zomer van 2001 was van een zeer ongelukkige plaats. De GB gaven toezicht op de kringopziensers voor de problemen en gaven de oudsten de schuld. Steile oudgedienden waren gretig en klaar om te gaan na de hardliners waarvan zij zeiden dat ze de organisatie naar beneden brachten, maar uiteraard wonnen Jaracz en zijn kamp omdat er niets veranderde. En tegen de tijd dat Dateline werd uitgezonden in mei 2002, was ik uitgesloten.

Jaracz's reputatie als tiran was bekend. Weinigen hadden goede woorden over hem te zeggen behalve sommige van zijn collega's die excuses voor hem maakten. Een verhaal dat herhaaldelijk rond Bethel werd herhaald, betrof zijn beledigende woorden tegen een jonge vrouw die een spijkerbroek droeg, ook al was het weekend en ging ze winkelen. Bij een andere gelegenheid, in een van de liften in het torensgebouw, berispte hij een jonge, jean-dragende huishoudster op haar weg naar haar huisreinigingsopdracht zo hard dat hij haar in tranen bracht. Haar man meldde het incident aan andere leden van de GB en Klein werd gestuurd om Jaracz te beschuldigen over zijn houding, maar Jaracz veranderde nooit van mening over het onderwerp.

Het was Jaracz wiens opinies over kleding werden opgesteld voor de kunstafdeling. Op foto's of illustraties die te zien zijn in de literatuur van Watch Tower, moesten Getuigenvrouwen of -meisjes nooit een broek of broekpakken dragen. Getuige mannen, en zelfs jonge jongens, indien mogelijk, moesten op alle foto's een pak dragen, of een hemd en stropdas met jurkbroek. Het was alsof hij nog steeds in de jaren vijftig leefde in het tijdperk van "Leave It To Beaver".

Toen was er de kwestie van vrouwen die een broekpak dragen naar de Koninkrijkszaal en vooral tijdens de winter in dienst waren. Een insider zei dat zolang Jaracz nog leefde het nooit zou worden toegestaan omdat Jaracz de wachttorens met een ijzeren vuist regeerde en die vuist overal in de organisatie werd gevoeld.

Nu is de "ijzeren vuist", Theodore Jaracz, weg. We wachten af om te zien of er actie zal worden ondernomen om aan te tonen dat het huidige GB van Jehovah's Getuigen echt om hun kudde geeft door het schadelijke organisatorische beleid te verwijderen dat een hard-liner zoals Jaracz ondersteunde of manoeuvreerde op zijn plaats, die langzaam aan het vernietigen waren de organisatie die hij onder controle kreeg, en hij deed het allemaal in de naam van God.

Na gedachten :

Ik zou willen uitleggen wat er in mijn artikel werd bedoeld toen er werd gezegd dat Jaracz de Bijbel als eerste plaatste, niet de organisatie. Gewoonlijk wordt Jaracz in onze gedachten geïdentificeerd als eerst en vooral een organisatie- man en koos hij alleen organisatiemannen uit om leden van het Besturende Lichaam te verzorgen. De context verklaart echter eigenlijk wat er in mijn quote stond:

Hij zei ook dat de Britse vestiging niet blij was met Brooklyn en zij en het leiderschap van de Australische vestiging drongen er op aan Brooklyn te laten reviseren en af te zien van het tweetochtbeleid. Niettemin was het behoud van "Gods organisatie" de tweede keer van Jaracz, de bijbelse leer was de eerste.

De twee takken waren ongelukkig en wilden Brooklyn gereviseerd en om " het tweetochtbeleid te verlaten ". Het was dat Bijbelse beleid dat ze wilden dat Brooklyn zou opgeven en aan Jaracz dat Bijbelonderwijs het eerst was, of zoals trebor opmerkte, "zijn geloofde interpretatie" van die Schrift was de eerste. Voor de leiding van die twee takken zorgde het gebruik van die Schrift in beschuldigingen van molestatie voor alle problemen. Voor Jaracz was deze bijbelleer echter de eerste keer, hoewel het de 'organisatie' betekende, dwz de Britse en Australische vestigingen waren ongelukkig, maar ze waren van secundair belang voor hem.

Voor u die Jaracz's persoonlijke kijk op de gebeurtenissen in 2001 in verband met het toen nog komende NBC Dateline- programma zou willen horen , is hier een link naar een langdurig telefoongesprek dat voormalig Getuige en frequente Watch Tower-criticus, Alan Feuerbacher, had met Ted Jaracz was in 2001 het meest verhelderend.

<http://www.watchtowernews.org/media/jaracz2001.mp3>

BRON: <http://watchtowerdocuments.org/the-theocratic-life-and-times-of-theodore-jaracz/>